

Universitätsbibliothek Paderborn

Iacobi Bidermani E Soc. Iesv Ignativs Sive De Vita Et Gloria S. Ignatii Loiolæ Soc. Iesv Conditoris Libri Tres

Bidermann, Jakob Antuerpiae, 1635

Existimatio & auctoritas. Cap. X.

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10788217-5

226 S. IGNATII VITA.

IGNATII apud alios existimatio. CAP. X.

75. OROLLARIVM attexam, J&qua præclare de I G NA-TIO adhuc superstite senserint multi, paucis ostendam. Nam de familiaribus quidem, Franciscus illum Xauerius (vir suis virtutibus per se clarus, & nuper Sanctorum syllabo publice inscriptus) ita coluit, vt nomen eius autographum in sinu circumferret, ceu alexicacon diuinitus arcendis periculis factum. Qui quoties ad eumdem ex Indijs litteras erat daturus, in genua se demittere prius consuerat; argumento, quanti apud Franciscum Ignativs esset. Porrò qui primus est olim inter Socios adlectus, Petrus Faber (vir quem polset etiam IGNATIVS admiran) hic illum sibi alijsque exemplum virtutis & sanctitatis constituebat, Iacobus autem Laines, beatus item Franciscus Borgias, quos Ignario successores dedit Societas, multis

Ta

n

ta

80

ei

multis egregiè testati sunt, quanti suum parentem facerent. Horum alter dictitabat, Devm in IgnaTio ea animi ornamenta cernere, quibus mirisicè ipse caperetur; eaque propter tanta quotidie in eius Socios benesicia profunderet. Alter, eius visendi colloquendique, Romam contendere, en primis Sacris operaturus, in domo Loiolea facere: solumque Ignatii na-

tale venerabundus deosculari ge-

76. Externos autem eius admiratores, viros multos ac magnos mouimus. In his Pontifices Maximos Paulum III. & IV. Iulium III. Marcellum II. cuius & hoc fuit de Ignatio iudicium, vt diceret: Maius apud se momentum Ignatii auctoritatem habere, quam omnes rationes qua ab ingenio in contrarium excogitarentur. Gregorius deinde XIII. & Pius IV.ac V.ea de Ignatio eiusque posteris testimonia reliquere, qua (vt denuò fatear) mea quere, qua (vt denuò fatear) mea

ti-

xam,

GNA-

ferint

ım de

ciscus

utibus

corum

ta co-

phum

exicailis fa-

em ex

in ge-

uerati

ranci-

rò qui

s adle-

m pol-

nirari)

nplum

nebati

usitem

GNA-

cietas,

multis

ftiebat.

S. IGNATII VITA. 228 me modestia ruborque ne exscrifol bere quidem hic finat. Quid pocti stremo Paulus V. quid Gregorius pa hoc nomine XV. senserint, mox pro infrà referemus. 124 77. Iam in eius laudes etiam sig Regum sententiæ consensere: vt hit Ferdinandi I. Romanorum: vt ba Ioannis III. Lufitanorum. Quelat rum iste P. Ludouico Consalo sub fra annum M.D.LIII. Romam prona ficiscenti in mandatis dederat, secle rio attenteque I G NATIVM consideraret, deque singulis postmoger dum ad se perscriberet. Quod ille ue non segniter exsecutus, Regide-Soi inde rescripsit, nullam se neque diuinarum rerum lectione, neque P quibusuis precibus suis tam arcen-Vt ter ad DEI amorem accendi, leg quam vnius Ignatii diligenu lia curioloque adspectu. ea 78. Gaspari Quirogæ, amplissi-Sa mo Cardinali, eidemque Toletace 'no Antistiti, & per totam Hispa-228 niam tum Quæsitori, visus eiulsti modi vir fuit IGNATIVS, cui abce folufcripoorius mox

: vt · vt · vt · vt · o fub · pro-

tiam

contmod ille

zi de-

reque

endi,

pliffioleta-Hifpai eiufni abfolu-

LIBER III. 229 solutam numeris omnibus perfectionem tribueret, quemque non parcis laudibus, modestum iuxtà pradicaret ac comem; & patientia, reruma mortalium contemptu insignem; tum diuina gloria salutisa; humana studiosum, conullis perturbationibus obnoxium; vt, qui neque latis infolesceret, neque tristibus frangeretur. Gabriel item Cardinalis Palæottus, IGNATIVM Ecclesia lumen appellat, viruma, à DEO excitatum, ad Societatem cogendam: quo velut reuiuisceret, noueg, sanciretur Rei Christiana disciplina.

79. Ioannem Vegam, Castellæ Præside Ignativs ita rapuerat, vt, cum Romæ, in Caroli Cæsaris legatione sungenda, eo vsus samiliariter suisset, ad Societatem postea scripserit, Beatum sibi videri & Sanctum, & eiusmodi omnino ducem, cuius signa in calo cum Dominici ac Francisci trophais sint constituta. At Albertus Boioru Princeps, heros immortalis nominis,

P 3

ma-

230 S. IGNATII VITA. magno seper affectu erga I GNAті v м ferebatur, scriptisque ad eum sepenumerò litteris, tamquam hominem comperes sanctimonie venerabatur: ac propter illum, Societatem in provinciam civitatemque accepit, grauique aduersus Calumniam tutela fortiter defendit. Quam optimi Principis voluntatem, Serenissima liberorum nepotumque posteritas, paribus exemplis hodieque prolixè æmulatur. 80. Magnum prætereà eorum agmen sequitur; qui etsi genere cum prioribus non sunt conferendi, eximij tamen nominis, aut sanctitatis, non omiserunt de IGNA-TIO quid sui iudicij esset, ostedere. Nã Ioannes Auila, primi nominis Ecclefiaftes, & vir omnino talis, cuius vitam Ludouicus Granatensis conscribendam sibi virtutis causa duceret: is, inquam, ita cu I G N A-Tro se contendebat, vt, (pro eo qua erat modestus,) sibi ceu pumilioni in IGNATIVM gigantem intuenti altissime diceret suspiciedum. 81. Iple

Stis

pe

211

int

bil

por

pto

ma

gic

int

qu

fcr

vi

pro

nei

eu

pss

qu

m

RI

qu

ret

ste

la

LIBER III. 231

81. Ipse autem Granatensis, testis quantæuis rei idoneus, obstupescere se fatetur, quoties in hoc virtutum prudentiaque speculum intueatur, quod DEVS cum incredibili mortalium bono, huic orbi temporia, obiecerit. Iam nobiles Scriptores, Laurentius Surius in Germania, Ioannes Molanus in Belgica, & è Gallis Genebrardus, & inter Anglos Sanderus, mirum eit quam honorifice de Ignatio scribant. Certe beatissimum alij virum, & ducem ad Lutheri aciem profligandam creatum; alij hominem diuinum appellant, & denique eum, qui consily sui auctorem impulsorema habuerit Deum.

82. Nectacuit eumdem Italia; quippe quem laudatissimis Thomæ Bozij, Pauli Morgi, Mambrini Rosæ testimonijs ornarit. De quo eodem quid Hispania sentimet, Consalus Iglesus, Alphonsus Villega, Stephanus Garibæus, historici aperuere. Lusitania denique laudatorem dedit Iacobum Pai-

P 4 uam

UNIVERSITÄTS BIBLIOTHEK PADERBORN

ad am

ve-

em-

Caidit.

ntaepo-

em-

rum

ren-

fan-

lere.

ninis

enfis

NA-

umi-

n in-

.Iple

uam, quem eumdem & Tridentino Concilio Theologum miserat. Nam hic Ignativa varie, nunc sanctitatis exemplum, nunc virum illustrem, admirabilem, orbig, huic nostro singulari benesicio concessum exclamat.

83. Hanc publicam famam non leuiter auxerunt hæretici, aut si quos alios suus in virtutem armauit suror. Qui, quòd Ignativa soli omnium pessimè oderunt, nihil aliud proficiunt, quàm vt alij magny min primis virva, & ipsorum dissimillimum fuisse cogitemus. Officere ipsius nomini gratissimè poterant, si laudassent: nunc argumentum boni est, matis disputatione poterant, si laudassent:

IGNATIVS in Sanctos relatus.

CAP. XI.

84. CETERVM hæc de IGNAque fama cum plerumque terrarum orbem laté implesset, multorum desideria incendit, vt cuperet, publi-

put bus cell ade - mai cert tule Ca li r Itia: hat nut gin noi que alij res que tiqu

> did der def qui

Po. ren

rati